

— III tromesečje —

Datum: 6.7.2013.

1. PROBUĐENJE – NAŠA VELIKA POTREBA

PROČITAJTE: LUKA 7,11-17

Životodavne reči

*I vas koji bijaste mrtvi za prestupljenja i grijehe svoje.
(Efescima 2,1)*

U sedmom poglavlju Lukinog evanđelja opisan je dramatičan događaj kada je Isus naišao na veliku pogrebnu povorku. Tu je bila udovica koja je sina jedinca ispraćala na poslednji počinak. Isus je pun saosećanja progovorio ženi, dotakao se tela i zapovedio da se njen sin vrati u život.

To što se dogodilo na pogrebu mladića iz Naina, slika je onoga što se događa svima koji se iskreno obrate u veri Isusu Hristu kao ličnom Spasitelju. Dok nismo upoznali Spasitelja, Isusa Hrista, bili smo mrtvi u svojim prekršajima i gresima kako to opisuje apostol Pavle u Efescima 2,1. Bili smo na putu prema groblju o kojem Biblija govori kao o drugoj smrti. Bili bismo večno odvojeni od Božje ljubavi da se nismo duhovno ponovo rodili snagom Duha Svetog.

Isus, međutim, govori grešnicima koji se nalaze u velikoj potrebi i to snagom uverenja koje daje Duh Sveti. Grešan čovek se u veri

pouzda je u Isusa Hrista i predaje Mu sav svoj život na upravljanje i odmah stiće nov život. Nakon toga dolazi mir, radost i mnogobrojni blagoslovi.

Prijatelji, jeste li čuli za Isusov poziv kojim vas poziva u novi život? Jedino On može ukloniti mrtvilo vaše duše i probuditi duh što će vam doneti oprostjenje greha, ispuniti vas radošću i osigurati večni život u nebeskoj slavi sa Isusom Hristom, vašim Spasiteljem. Ako vas je Isus izbavio od večne smrti, zamolite Ga da vas upotrebi kako biste i drugima rekli o Onome koji daje novi život.

Datum: 13. 7. 2013.

2. MOLITVA – SUŠTINA PROBUĐENJA

UVODNA REČ: PROČITAJTE: PSALAM 65,2-9

Pisma upućena Bogu

Ti slušaš molitvu; k tebi dolazi svako tijelo. (Psalam 65,2)

Svake godine na hiljade pisama upućenih Bogu dolaze u poštu u Jerusalimu. U jednom pismu, naslovljenom “Bogu Izraelovom”, nalazio se zahtev za pomoć u radu vozača buldožera. U drugom pismu je pisalo: “Molim te, Bože, pomози mi da budem srećan, da nađem dobar posao i dobru ženu, i to što pre.” Jedan čovek je tražio oprostjenje jer je ukrao novac u prodavnici meštovite robe kada je još bio dete.

Čuje li Bog takve molitve koje dolaze iz iskrenog srca? Psalmista je napisao da je Bog onaj koji uslišava molitve. Bilo da svoje molitve šapućemo, glasno izgovorimo ili zapišemo na papir, one odlaze pravo Bogu. Ali Bog ne odgovara na svaki zahtev prema našoj želji. Naše molitve mogu biti sebične, sa grešnom namerom kako to opisuje apostol Jakov u svojoj poslanici (4,3). Naš greh takođe sprečava zajedništvo sa Bogom: “Da sam vidio u srcu svom bezakonje, ne bi me uslišio Gospod” (Psalam 66,18).

Bog nam ne daje ono što mi poželimo, jer bolje od nas poznaje naše stvarne potrebe kada Mu se obraćamo. On hoće da otkrijemo radost Njegove prisutnosti svakog dana. I zbog svoje vere i pouzdanja u Isusa Hrista, molitva nam postaje sredstvo uspostavljanja veze sa Bogom. Nije samo opis želja koje bismo hteli da nam On ispuni. U svojoj mudrosti Bog čuje sve naše molitve. U svojoj milosti, On nam nudi oprostjenje za sve naše grehe. U svojoj ljubavi, daje nam večni i izobilan život po Isusu Hristu, našem Spasitelju. Molimo se Gospodu da nas uči kako da se molimo i da spoznamo Njegovu volju.

Datum: 20. 7. 2013.

3. BOŽJA REČ – TEMELJ PROBUĐENJA

UVODNA REČ: PROČITAJTE: 2.TIMOTIJU 3,10-17

Istrošena Biblija

Sve je pismo od Boga dano, i korisno za učenje, za karanje, za popravljjanje, za poučavanje u pravdi. (2.Timotiju 3,16)

Biblija je zaista značajna knjiga. Svake godine se u svetu proda na milione primeraka. Ali, nažalost, uprkos tome što se proda mnogo primeraka, ona se najmanje čita. Apostol Pavle piše da nam je Pismo od Boga dano i u stanju je da dovede do korenite promene u životu svakoga koji je čita, razume i prihvati izneta uputstva (2.Timotiju 3,16). Naime, Sveto Pismo će ne samo proširiti naše znanje već, što je važnije, pomoći nam da promenimo život. Zašto onda često zane-marujemo takav izvor snage koji nam može promeniti život? Evo šta kaže poznati hrišćanski pisac J.I. Parker: "Da sam ja đavo, moj prvi cilj bio bi da sprečim ljude da čitaju Bibliju i u njoj traže istine koje ih mogu promeniti." Koristite li Bibliju svakog dana sve dok se zbog listanja njenih stranica kao knjiga ne raspadne? Neko je preporučio hrišćanima da u čitanju i listanju potroše po jednu Bibliju svakih deset godina, kako bi iz nje izvukli najveće blago na svetu i tako promenili svoj život. Naime, Bog želi da nam govori kroz Bibliju, da nam

poruči koliko nas ljubi, kako da mu posvetimo život, i kako nam je na kraju života osigurao večnost u nebeskoj slavi. U Bibliji možemo da pronademo odgovore na kritična pitanja koja nas muče. U Bibliji nas Bog upozorava na opasnosti koje nam prete zbog greha, a pruža nam istovremeno i duhovnu hranu koja nam pomaže da sazrimo u hrišćanskom životu. Ne budimo nemarni u čitanju Biblije.

Datum: 27. 7. 2013.

4. SVEDOČENJE I SLUŽBA – ROD PROBUĐENJA

UVODNA REČ: PROČITAJTE: MATEJ 25, 31-40

Svedočenje invalida

Kao što ni sin čovječij nije došao da mu služe, nego da služi i da dušu svoju u otkup da za mnoge. (Matej 20,28)

Žena pod imenom Neda dala je sledeći oglas u lokalne novine: “Ako ste usamljeni i imate problema, nazovite me. Ja sam u invalidskim kolicima i retko izlazim napolje. Možemo da podelimo probleme. Samo ne nazovite. Volela bih da razgovaram sa vama.” Primila je brojne odgovore. Preko trideset poziva svake nedelje.

Šta je podstaklo tu ženu da iz svojih invalidskih kolica nastoji da pomogne drugim ljudima u potrebi? Neda je objasnila da je pre nego što je postala invalid bila savršeno zdrava ali vrlo očajna. Čak je pokušala samoubistvo skočivši sa svog prozora u visokoj zgradi, pa je nakon tog pada ostala oduzeta od struka na dole.

Dok je ležala u bolnici, do krajnosti očajna, shvatila je da joj Isus govori: “Nedo, imala si zdravo telo ali osakaćenu dušu. Od sada ćeš imati osakaćeno telo, ali zdravu dušu.” I nakon te nesreće i gorkog iskustva, predala je svoj život Isusu Hristu, svojem Spasitelju.

Kada je konačno otpuštena iz bolnice i došla kući, molila je Boga da joj pokaže način kako da drugima posvedoči o Božjoj milosti koja ju je promenila iz temelja, i setila se da da oglas u novine kojim nudi svoju pomoć.

Svaki vernik može da učini nešto da pomogne drugima. Koliko god smo ograničeni bolešću, starošću ili invalidnošću, još uvek se možemo moliti Bogu, nazivati druge ili im pisati pisma. Bez obzira u kakvom smo stanju, možemo da budemo delotvorni Hristovi sve-doci. Neka nas ovaj subotni dan podseti na sve ono što je Gospod učinio za nas u proteklom periodu i podstakne nas da svoje vreme, sredstva i sposobnosti upotrebimo da pomognemo onima kojima je pomoć potrebna.

Datum: 3. 8. 2013.

5. POSLUŠNOST – PLOD PROBUĐENJA

UVODNA REČ: PROČITAJTE: PSALAM 66, 1-12

Iskušan ognjem

Ti si nas okušao, Bože, pretopio si nas, kao srebro što se pretapa. (Psalam 66,10)

Konačan cilj čovekovog života nije da učini *nešto* nego da postane *neko*. A za to se svakodnevno pripremamo. Kao što se srebro iskušava ognjem, čovekovo srce se često iskušava u ognju žalosti. Psalmista je rekao u svojoj žalosti: “ Uđosmo u oganj i u vodu” (stih 12).

Postupak iskušavanja može biti vrlo bolan, ali neće nas uništiti, jer Onaj koji nas iskušava sedi uz oganj i pazi na njega. On neće dopustiti da budemo kušani preko svoje izdržljivosti; sve je to za naše dobro.

Možda nećemo razumeti zašto smo prolazili kroz takvu bedu iz godine u godinu. Tegobe nam se čine beskonačnim i besmislenim. Dani su nam protraćeni, ili nam se tako barem čini. Osećamo se kao da ne činimo ništa što bi imalo trajnog značaja.

Ali Bog čini ono što je bitno i smisljeno. On nas iskušava. Stavlja nas u kotao za kaljenje u kojem stičemo strpljivost, blagost, poniznost, saosećanje i druge “tihe” vrline koje našoj duši nedostaju.

I stoga, ne bojte se niti se uznemirujte. Vaše sadašnje nevolje, koliko god bile bolne, određene su Božjom mudrošću i ljubavlju. Onaj koji nas iskušava sedi uz kotao za kaljenje i podešava vatru, pazi na celi postupak i strpljivo čeka sve dok se Njegovo lice ne odrazi na površini rastopljenog materijala.

Bože, zahvaljujemo Ti što nas puštaš da prođemo kroz oganj iskušenja i pročišćenja, kako bi u nama izgorelo sve ono što ne valja, svaka nečistoća. Neka nam Bog pomogne da izdržimo do kraja da bismo pokazali istinitost Njegove reči, Njegovu dobrotu i ljubav.

Datum: 10. 8. 2013.

6. PRIZNANJE I POKAJANJE – USLOVI ZA PROBUĐENJE

UVODNA REČ: PROČITAJTE: LUKA 22, 24-34

Nova prilika

Simone Jonin! ljubiš li me?... Pasi ovce moje. (Jovan 21, 16)

Isus je obećao Petru ono za šta moli svaki vernik kad zgreši pa se pokaje, a to je - nova prilika (Luka 22, 31-34). Kad je Isus rekao Petru da će ga Sotona rešetati kao pšenicu, tada ga je utešio da se moli za njega da njegova vera ne prestane. Premda se Petar zaklinjao da nikad neće napustiti Isusa, On mu je rekao da će Ga se odreći tri puta pre nego što svane dan. Isus je očekivao da će Petar povratiti veru, pa ga je ponovo stavio u službu u budućnosti: "I ti kadgod obrativši se utvrdi braću svoju!" (stih 32).

Smatram da mnogi članovi crkvenih odbora, zaduženi za članstvo vernika, ne bi smatrali Petra prikladnim kandidatom za člana mesne crkve. Međutim, na Pedeseticu, Bog je odabrao Petra da održi najvažniju propoved u celoj istoriji Crkve.

Čini nam se da neki hrišćani imaju poruku o opraštenju greha za nevernike, ali nikakvu poruku o opraštanju koje je potrebno vernici-

ma. Ali Bog ima poruku o opraštanju greha vernicima! I zbog oproštenja koje mu je iskazano, Petru je data nova prilika i mogućnost za službu Bogu.

Zaista, ako ste vernik koji se pokajao za greh, kao Petar, možete se pouzdati u Gospoda i On će vam pružiti novu priliku. Priznajte svoj greh i iskusite Njegovo oprostjenje, isceljenje duše i obnovu vere: “Ako priznajemo grijehe svoje, vjeran je i pravedan da nam oprostí grijehe naše, i očisti nas od svake nepravde” (1. Jovanova 1,9).

I kad tako priznamo svoje grehe Gospodu, očišćeni smo i oprani od svake duhovne nečistote. I tada će nas On poslati da drugima iskazujemo Njegovu milost i ljubav.

Datum: 17. 8. 2013.

7. JEDINSTVO – JEMSTVO PROBUĐENJA

UVODNA REČ: PROČITAJTE: JOVAN 10, 7-10

Samo jedna vrata

Ja sam vrata; ko uđe kroza me spašće se, i ući će i izići će, i pašu će naći. (Jovan 10, 9)

Stručnjak za Stari zavet jednom je posetio Svetu zemlju i priča kako je tamo naišao na stado ovaca i pastira koji je stajao ispred ograde. Nije bilo ulaza u ograđen prostor, samo otvor veličine čovekovog tela.

Upitao je pastira kako to da nema vrata na ulazu u tor, a ovaj je odgovorio:” Ja sam vrata za taj ograđeni prostor. Ja stojim na ovom malom otvoru pa ovce prolaze ispod mene i ulaze unutra. I kad sve ovce uđu na sigurno, ja legnem na taj otvor. Nijedan lopov ne može da uđe preko mene, a ni jedna ovca ne može da izađe osim preko mog tela. Ja sam, naime, ulazna vrata.”

I mi smo poput ovaca kojima je potreban Pastir (vidi 1. Petrova 2, 25). U vezi ulaska u nebo, mesto večne slave, Isus je rekao nešto

zapanjujuće: “Ja sam vrata k ovcama... ko uđe kroza me spašće se... ja dođoh da imaju život i izobilje” (Jovan 10, 7.9.10). Ljudi koji su ga toga dana slušali, nisu mislili da on govori o drvenim vratima koja se otvaraju. Shvatili su i znali da On u stvari kaže:”Ja sam vrata koja vas vode u Božiji večni dom”. Mogao je da tvrdi da je On jedini put u večno blaženstvo, isključivi put u Božju slavu, jer je bio utelovljeni Božji Sin.

Isus je zaista jedini put do Boga i neba: “Ja sam put, istina i život. Niko ne dolazi k Ocu do kroza me” (Jovan 14,6).

U nebesko carstvo i u Božje prisustvo možemo da dođemo jedino ako se potpuno pouzdamo u Isusa Hrista kao Spasitelja i Gospoda.

Datum: 24. 8. 2013.

8. RAZBORITOST – ZAŠTITA PROBUĐENJA

UVODNA REČ: PROČITAJTE: PRIČE 8, 12-21

Mudrost u Božjoj reči

Gdje je premudri? Gdje je književnik? Gdje je prepirač ovoga vijeka? Ne pretvori li Bog mudrost ovoga svijeta u ludost?

(1. Korinćanima 1, 20)

Cenimo li poruke iz Svetoga pisma? Ono je Božja nadahnuta Reč i poučava nas kako da steknemo izobilan život sada i u večnosti. Zaišta, Sveto pismo je izvor sveopšte mudrosti koja prevazilazi mudrost i najmudrijih ljudi u prošlosti i sadašnjosti (1. Korinćanima 1, 20). Ali ta se činjenica, nažalost, retko prihvata u savremenom svetu.

U jednom poznatom nedeljnom časopisu pojavio se članak u kojem se ističe važnost biblijske mudrosti. Pisac je pohvalio crnačkog vođu za ljudska prava Martina Lutera Kinga Mlađeg koji je iz Biblije crpeo spoznaju o čovekovoju naravi. Smatrao je da King “ima bolji uvid u političke stvarnosti nego mnoge njegove liberalne kolege u svetu, jer se koristio biblijskom mudrošću koja govori o ljudskoj

naravi. Vera u Boga o kojoj govori Biblija nije samo ojačala borca za ljudska prava, već ga je učinila mudrijim.” Naime, mudrost koju opisuje Biblija mnogo je dublja i savremenija od mudrosti koju nudi svetovna društvena nauka.

Crpimo li i mi snagu i mudrost u svom životu iz tog izvora? Potrebna nam je mudrost koju objavljuje Biblija kako bismo se suočili sa ličnim problemima kao i svim političkim i društvenim pitanjima. Kad čitamo Bibliju i pokoravamo se svim njenim nalogima, ponizno ćemo priznati ono što je i psalmista napisao: “Razumniji postah od svih učitelja svojih; jer razmišljam o tvojim otkrivenjima.” (119, 99).

Datum: 31. 8. 2013.

9. REFORMA – PROIZVOD PROBUĐENJA

UVODNA REČ: PROČITAJTE: DRUGA TIMORIJU 4, 6-18

Za šta živite

Dobar rat ratovah, trku svrših, vjeru održah. (2. Timotiju 4, 7)

Mnogi pri kraju svog života odjednom shvate kako im je život bio prazan i besmislen. Uspeli su u nekim poslovima, zaradili nešto novca, stekli imovinu, zabavljali se, ali što se tiče trajnog prijateljstva i trajnih postignuća, osećaju se potpuno praznima. Penjali su se lestvama svetovnog uspeha, tek da bi otkrili da su se oslanjali na pogrešan zid, koji je pod njima na kraju popustio.

Kad je apostol Pavle gledao unazad na svoju službu, shvatio je da je bila uspešna ali ne i laka. Mereno svetovnim merilima, njegov život izgleda potpuno beznačajan i neuspešan.

Apostol Pavle je napisao svoje drugo pismo mladom Timotiju dok se nalazio u hladnoj, vlažnoj i smrdljivoj tamnici, čekajući pogubljenje. Za nekoliko nedelja Pavle će stati pred Nerona, ludog vladara Rima, i njegov život će se okončati. Međutim, znao je da će nakon svoje smrti primiti venac života od Kralja nad kraljevima. A sada i mi znamo kakav je uticaj njegov život imao na tok ljudske istorije.

Drevni historičar bi napisao mnogo knjiga o veličini i slavi Nerona, a da nikad ne bi spomenuo apostola Pavla. A danas, pse nazivamo Neron, a sinove Pavle. Smatram da je i te kako važno kako i za šta živimo, koga proslavljamo i kome služimo.

Usput da i vas upitam, za koga vi živite i koga proslavljate svojim životom?

Datum: 7. 9. 2013.

10. REFORMA – SPREMNOST ZA RAST I PROMENU

UVODNA REČ: PROČITAJTE: MARKO 11, 1-11

Krst i kruna

Evo, car tvoj ide k tebi, pravedan je i spasava, krotak i jaše na magarcu, i na magaretu, mladetu magaričinu. (Zaharija 9,9)

Na Cvetnu nedelju Gospod Isus Hristos se predstavio Izrailju kao Kralj kad je na magarcu ujahao u Jerusalim. Da je jahao na nekom vrancu izgledao bi mnogo bolje, ličio bi na pravog kralja. Ali prorok Zaharija je predskazao da će doći ponizno, što se upravo i dogodilo.

A zašto? Zato što su kraljevi na Istoku jahali na magarcu kad su bili u mirovnom pohodu. Konja su jahali kada su išli u ratni pohod.

Mnoštvo je razmišljalo o zemaljskom blagostanju i oslobođenju od rimske okupacije. I stoga su klicali: “Blagosloveno carstvo oca našega Davida koji ide u ime Gospodnje! Osana na visini!” (Marko 11, 10). Međutim, samo nekoliko dana kasnije, ta ista svetina je uzvikivala: “Raspni Ga!” (15, 13).

Neki koji se smatraju poštovaocima Isusa kao velikog učitelja, ne prepoznaju Ga kao Spasitelja grešnika. Ali naše najveće potrebe ne mogu se zadovoljiti sve dok ne savladamo problem greha. Zato je Isus ujahao u Jerusalim na magarcu, s pogledom na krst, jer je dobro znao da će tamo pretrpeti bolnu i sramotnu smrt. I kad je svojom

smrću platio cenu za grehe svih ljudi, bio je visoko uzdignut zdesna Bogu Ocu. Ponovo će doći kao Car nad carevima i Gospodar nad gospodarima. Ali krst je morao da prethodi carskoj kruni. Ako želimo da imamo udela u nebeskom carstvu i da tamo stignemo nakon smrti, moramo već sada da se pouzdamo u Isusa Hrista kao ličnog Spasitelja i Gospodara života.

Datum: 14. 9. 2013.

11. REFORMA – NOVI NAČIN RAZMIŠLJANJA

UVODNA REČ: JEREMIJA 17, 5-10

U koga se pouzdaješ

Blago čovjeku koji se uzda u Gospoda i kome je Gospod uzdanica. (Jeremija 17,7)

Budimo iskreni, priznajmo jesmo li uvek kadri da se pouzdamo u sebe u svemu? Čak je i apostol Pavle rekao za sebe: “Nego morim ti-jelo svoje i trudim da kako sam drugima propovijedajući izbačen ne budem.” (1. Korinćanima 9, 27) Ne bi mogao da se pouzda u samog sebe da nije podredio svoje telo strogoj stegi.

Današnji citat iz Biblije podseća nas kako je “srce prijevarno više svega i opak; ko će ga poznati?” (Jeremija 17,9). Niko ne može lako da pronikne u dubinu i veličinu čovekove licemernosti. I kako se onda uopšte možemo u potpunosti pouzdati u sebe ili u bilo koga drugog?

Prorok Jeremija je upozorio poslednje kraljeve Judeje da se ne pouzdaju u kraljeve okolnih naroda: “Da je proklet čovjek koji se uzda u čovjeka i koji stavlja tijelo sebi za mišicu” (17, 5). Oni su, međutim, stalno tražili pomoć od Egipta. Kako su bili bezumni! Trebali su da odbace svoju zloću, pokaju se i vrate Svemogućem Bogu i od Njega zatraže pomoć.

U koga ćemo se pouzdati i zatražiti pomoć u ovo doba nesigurnosti i mnogih teškoća? Božja reč nam poručuje da su oni koji se

pouzdanju u Boga poput stabla koje je zasađeno uz tekuću vodu, i pušta duboko korenje. Tada čak i kad zavlada suša, neće prestati da donosi ukusan plod.

Stoga se pouzdajmo u Boga kako bismo u svakodnevnom životu donosili koristan i ukusan plod. Ne dopustimo da samopouzdanje nadomesti naše pouzdanje u Boga.

Datum: 21. 9. 2013.

12. REFORMA – ISCELJENJE POREMEĆENIH ODNOSA

UVODNA REČ: PROČITAJ: MARKO 2, 1-12

Celovitost života

*Sinko! opraštaju ti se grijesi tvoji...ustani i uzmi odar svoj,
i idi doma. (Marko 2, 5.11)*

Socijalna radnica ispričala je svojim koleginicama o dečaku invalidu iz siromašne gradske četvrti čije je telo bilo zgrčeno. Pre nekoliko meseci udario ga je automobil i nije bio pravilno lečen, jer je bio iz siromašne porodice.

Premda to nije bio slučaj za nju, socijalna radnica je odvela dečaka kod ortopeda koji je obavio vrlo složenu operaciju na njegovim nogama. Dve godine nakon toga, dečak je ušetao u njenu kancelariju bez štaka. Njegov oporavak je bio potpun. Ona je ustala, pošla prema njemu i zagrlila ga. “Da više ništa ne postignem u svom životu,” rekla je samoj sebi,“barem sam uspela da promenim život tog dečaka.”

Prekinula je posao na trenutak i rekla svojim koleginicama: “Sve je to bilo pre nekoliko godina. Šta mislite gde je sada taj dečak?” Neke su rekle da je možda učitelj u osnovnoj školi, druge da je lekar ili socijalni radnik poput njih. Žena je duboko ožalošćena rekla: “Ne, on je u zatvoru jer je počinio jedan od najgorih zločina koje ljudsko

biće može da učini. Ja sam mu pomogla da prohoda, ali niko ga nije naučio kojim smerom treba da krene u životu.”

Moramo ljude da usmeravamo prema Isusu Hristu, jedinom Spasitelju. Kroz Njega, čak i oni slomljenog tela, neispunjenih snova, razorenih porodica i slomljenog srca mogu primiti puninu života.

Neka nam Bog pomogne da drugima govorimo o Njegovoj ljubavi, onoj koju On iskazuje bolesnima, slepima i razočaranima. Čovek može da pogreši u mnogim pravcima, ali treba da krene samo jednim ispravnim i stigne do pravog cilja.

Datum: 28. 9. 2013.

13. OBEĆANO PROBUĐENJE – DOVRŠENJE BOŽJE MISIJE

UVODNA REČ: PROČITAJTE: 2. PETROVA 3

Ne očajavaj, svedoči

Zato ljubazni, čekajući ovo starajte se da vas on nađe čiste i prave u miru. (2. Petrova 3,14)

U ovim danima strahovitih i opasnih događanja u svetu, hrišćani mogu biti prestrašeni, ali ne i iznenađeni. Isus je unapred upozoravao na strahovite događaje u danima koji dolaze (vidi Luka 21,25-28). Takođe, u današnjem predloženom čitanju iz Novog zaveta, apostol Pavle podseća vernike na Božje ciljeve koji se postepeno ostvaruju i na konačnu pobedu dobra nad zlom.

Apostol je opisao bezbožne izrugivače, koji će u poslednjim danima govoriti: “Gdje je obećanje dolaska njegovog?” (2. Petrova 3,4). I mi se možemo pitati zašto Isus Hristos nije već došao i promenio stanje u svetu. Međutim, apostol Petar je uveravao ljude da “Ne docni Gospod s obećanjem, kao što neki misle da docni”, već odugovlači Isusov ponovni dolazak kako bi pružio svim ljudima priliku i vreme da se pokaju i obrate (stih 9).

Ne bismo smeli da zaboravimo da je “jedan dan pred Gospodom kao hiljada godina, i hiljada godina kao jedan dan” (stih 8). Ali će ipak na kraju doći Dan Gospodnji, dan suda kada će doći svršetak sveta u ognju. Nakon toga će nastati novo nebo i nova zemlja, gde će prebivati večna pravednost za sve kojima je Bog po Isusu Hristu oprostio, koji su po Njemu postali pravednici. I dok očekujemo taj slavni dan, moramo živeti postojano, čestito i sveto: “starajte se da vas on nađe čiste i prave u miru!” (stih 14). Moramo se odupreti svim zlim uticajima i rasti u milosti i spoznaji Isusa Hrista (stihovi 17.18). I, umesto očaja i straha, možemo svedočiti Radosnu vest o Isusu Hristu. Ne znamo šta nas čeka dok smo na svetu, ali znamo ko dolazi.